

A Bíróság (első tanács) 2015. június 11-i ítélete (a Fővárosi Törvényszék [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. és társai kontra Magyar Állam

(C-98/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – Szerencsejátékok – Játékkeremben felállított pénznyerő automata üzemeltetését terhelő nemzeti adók – Pénznyerő automata játékkaszinón kívüli üzemeltetését tiltó nemzeti szabályozás – A jogbiztonság és a bizalomvédelem elve – 98/34/EK irányelv – A műszakiszabály-tervezetek Bizottsággal való közlésére vonatkozó kötelezettség – A tagállamnak az uniós joggal ellentétes szabályozással okozott kárra vonatkozó felelőssége)

(2015/C 270/11)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Törvényszék

Az alapeljárás felei

Felperesek: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.

Alperes: Magyar Állam

Rendelkező rész

- 1) Az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti jogszabály, amely átmeneti időszak előírása nélkül megöszörozi a játékkeremben felállított pénznyerő automaták üzemeltetését terhelő tételes adó összegét, ezenfelül pedig az ugyanezen tevékenységet terhelő százalékos mértékű adót is bevezet, a szolgáltatásnyújtás EUMSZ 56. cikkben biztosított szabadsága korlátozásának minősül, amennyiben akadályozza, zavarja vagy kevésbé vonzóvá teszi a pénznyerő automaták játékkeremben való üzemeltetésében álló szolgáltatás szabad nyújtását, aminek vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.
- 2) Az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti jogszabály, amely átmeneti időszak biztosítása és a játékkerem-üzemeltető kártalanításának előírása nélkül megtiltja a pénznyerő automaták kaszinókon kívüli üzemeltetését, a szolgáltatásnyújtás EUMSZ 56. cikkben biztosított szabadsága korlátozásának minősül.
- 3) Az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti jogszabályokból esetlegesen eredő, a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozások csak annyiban igazolhatók közérdeken alapuló nyomós okokkal, amennyiben a nemzeti bíróság az e jogszabályok elfogadását és végrehajtását kísérő körülmények átfogó értékelése alapján megállapítja, hogy:
 - azok elsősorban ténylegesen a fogyasztók játékfüggőséggel szembeni védelmére és a szerencsejátékokhoz kapcsolódó bűncselekmények és csalások megelőzésére vonatkozó célokat követnek; pusztán az a körülmény, hogy a szerencsejáték-tevékenységek korlátozása az adóbevételek növelése útján járulékosan az érintett tagállam költségvetésének is hasznot hajt, nem akadályozza annak, hogy e korlátozást úgy tekintsük, mint amely elsősorban ténylegesen ilyen célokat követ;
 - azok ugyanezen célokat koherens és szisztematikus módon követik, és
 - azok megfelelnek az uniós jog általános elveiből fakadó követelményeknek, különösen a jogbiztonság és a bizalomvédelem elveinek, valamint a tulajdonhoz való jognak.

4) A 2006. november 20-i 2006/96/EK tanácsi irányelvvel módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkének 11. pontját úgy kell értelmezni, hogy:

- valamely nemzeti jogszabály azon rendelkezései, amelyek megötszörözik a játéktértermekben felállított pénznyerő automaták üzemeltetését terhelő tételes adó összegét, ezenfelül pedig az ugyanezen tevékenységet terhelő százalékos mértékű adót is bevezetnek, nem minősülnek az e rendelkezés értelmében vett „műszaki szabálynak”, és
- valamely nemzeti jogszabály azon rendelkezései, amelyek megtiltják a pénznyerő automaták kaszinókon kívüli üzemeltetését, az említett rendelkezés értelmében vett „műszaki szabálynak” minősülnek, amelyek tervezeteit az ezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdése szerint közölni kell a Bizottsággal.

5) Az EUMSZ 56. cikk jogokat keletkeztet a magánszemélyek számára oly módon, hogy annak a tagállamok által való megsértése, ideértve a tagállami jogalkotással történő megsértését is, azt vonja maga után, hogy a magánszemélyek jogosulttá válnak az e jogsértés miatt elszenvedett kárunknak az e tagállam részéről való megtérítésére, amennyiben az említett jogsértés kellően súlyos, és közvetlen okozati összefüggés áll fenn a tagállamot terhelő kötelezettség megsértése és a jogsérelmet szenvedett személyek kára között, amelynek vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.

6) A 2006/96 irányelvvel módosított 98/34 irányelv 8. és 9. cikke nem keletkeztet jogokat a magánszemélyek számára, ily módon azoknak a tagállamok által való megsértése nem vonja maga után, hogy a magánszemélyek az uniós jog alapján jogosulttá válnak az e jogsértés nyomán elszenvedett kárunknak az e tagállam részéről való megtérítésére.

7) Az a körülmény, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti jogszabályok a tagállamok hatáskörébe tartozó területre vonatkoznak, nem befolyásolja a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdésekre adandó válaszokat.

⁽¹⁾ HL C 142., 2014.5.12.

A Bíróság (második tanács) 2015. június 11-i ítélete – Association médicale européenne (EMA) kontra Európai Bizottság

(C-100/14. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Választottbírói kikötés – Az Európai Kutatási Térség létrehozásához és az innovációhoz hozzájáruló kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hatodik keretprogram [2002 – 2006] keretében kötött Cocoon és Dicoems szerződések – Szabálytalanságok – Nem élszámolható kiadások – A szerződések felmondása)

(2015/C 270/12)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Association médicale européenne (EMA) (képviselők: A. Franchi, L. Picciano és G. Gangemi avvocati)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: S. Delaude és F. Moro meghatalmazottak, segítők: D. Gullo ügyvéd)